

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НЕТРАДИЦИОННЫХ ДИДАКТИЧЕСКИХ МЕТОДОВ В СИСТЕМЕ ПОДГОТОВКИ МЕДИЦИНСКИХ СПЕЦИАЛИСТОВ - НЕОБХОДИМОСТЬ И ТЕНДЕНЦИИ

Автор розглядає процес формування нового типу фахівця у світі реформи медичинської освіти. Стаття присвячена новим формам та методам медичинської освіти.

The reform in the field of Health Care is connected with a reform in the medical education and the forming of new type of medical specialists, who match the new aims of medicine, the new conditions of life and needs of the population. This calls for new kinds of forms and methods of medical education.

Реформа в здравоохранении связана и с реформой в медицинском образовании и формированием нового типа медицинских специалистов, которые отвечают новым целям медицины, новым условиям и потребностям населения. Проблема обучения, воспитания и профессиональной подготовки медицинских специалистов проистекает и от факта, что переход к базарноориентированной системе и гражданскому обществу сопутствуется и с тотальной кризисом ценностей.

Она выражается в ценностном вакууме и вторжение консумативных и агрессивных моделей поведения. Ценностная криза поражает самое тяжело медицинских специалистов так как их основная деятельность это забота о человеке-больном или здоровом.

Их представления о справедливом и несправедливом, о добром и злом, правильном и неправильном серьёзно провозмущены, которое ведет до целостной путаницы профессиональных стандартов.

От того каких специалистов мы подготовим зависит и качество медицинского обслуживания. На практике это означает фундаментальную перемену традиционной роли медицинских специалистов. Их надо воспринимать не только

как помощники врача и технических исполнителей, но и как его сотрудников.

Новый тип здравоохранения требует специалистов с новым мышлением и с новыми профессиональными компетенциями и ответственностями. Чтобы исполнять свои основные функции и принимать свои обязанности на курсе обучения медицинские специалисты должны:

- овладевать знаниями о здоровье и о болезни;
- усваивать умения и навыки о качественном приложении забот о здоровье;
- усваивать важные познания об этике профессии и прилагать в практике;
- знать действующие социальные законы и законы здравоохранения;
- овладевать коммуникативными умениями и умениями обучать других участников в здоровом экипаже [1].

Это ставит новые вызовы перед преподавателями в медицинских колледжах. Педагогическое взаимодействие в Медицинском колледже протекает как целенаправленная совместная деятельность преподавателя и студента на достижение общей цели - овладение моральных ценностей, знаний, практических умений и навыков, необходимых на профессиональную реализацию медицинского специалиста. Такая связь делает каждую сторону равносильным, ангажированным и ответственным участником. Чтобы реализовать успешно процесс профессионального созидания будущих медицинских специалистов, большое значение имеют формы и методы, которые используются при педагогическом воздействии.

Динамическое развитие медицинской науки и новые ответственности, которые ставятся перед медицинскими специалистами увеличивают объем информации, которая должна быть воспринята, осмыслена и переработана на конкретные практические цели. Анализ результатов исследований по этим проблемам показывает, что традиционные методы обучения и воспитания не приводят

до желанных результатов. Наблюдается следующая тенденция:

-не хватает самостоятельности и активности со стороны обучаемых;

-усвоенные знания трудно прилагаются в практике;

-большое количество информации трудно перерабатывается студентами и это оказывает влияние на их мотивационную сферу.

Это требует переосмыслить методы обучения и воспитания на Медицинских колледжах и использовать нетрадиционные методы, которое не ново в педагогической практике. Особенно значимыми являются проблемно-ситуационные методы на достижение целей обучения в медицинском образовании. Отличительная особенность этих методов это факт, что в процессе обучения создаются ситуации, которые близки к реальным и житейский опыт обучаемых.

При традиционных методах задачи, которые используются при обучении обычно содержат условия, необходимые и достаточные на их решение.

По принципу в реальной жизненной ситуации условия задач не только неизвестны предварительно, но очень часто они в замаскированном виде, поэтому чтобы поставить и решить проблему, необходима сложная аналитико-синтетическая деятельность, т.е. самостоятельное, продуктивное мышление занимает доминантное место.

Проблемно-ситуационные методы имеют исключительноважное значение на поддержание высшего уровня информированности и компетентности преподавателей, на развитие коммуникативных умений обучающихся и обучаемых и на формирование творческого мышления [2].

Обычно начинается методом инцидента. Этот метод развивает способность быстро принимать решение, когда возникают неожиданные, внеочередные, сложные ситуации, нередко встречающиеся в медицинской практике.

Из-за дефицита информации и времени очень часто ответственного решения связано с определенным риском. Когда человек обучен действовать в такой обстановке и у него сформированы разнообразные стратегии поведения в ситуациях, адекватные возникнувшему, этот риск значительно меньше.

Кроме того в условиях стрессовых ситуаций каждый человек реагирует по-разному. Надо избегать шаблона, так как он не всегда соответствует оптимальному решению.

У казуса как метод педагогического взаимодействия в медицинском колледже цель создать у студентов способность самостоятельного решения ежедневных проблем и находить туманный выход из каждой ситуации. Студент учиться думать логично и "...использовать умело доказательство и опровержение при создании соответной тезы..." [3].

Этот метод самый подходящей на изучение медицинской этики и забот медицинских сестер и на формирование ценностной системы будущего медицинского специалиста.

Рассматривание казусов можно сделать разными способами: дискуссия между всеми специалистами и их обучающим, дискуссия в маленьких группах, экспертная дискуссия, использование аудиовизуальной техники по разным этическим проблемам.

Участники в дискуссиях могут иметь противоположные мнения, но их надо защитить аргументированно. Активность студентов надо стимулировать, но каждый из них должен сам выбрать возможно самый верный вариант.

Ролевая игра - это другой метод, который позволяет овладение практических умений и навыков и усвоение различных форм поведения. В ней значительно сокращается время накопления профессиональных умений.

Пример: Ролевая игра "Подготовка больного к костно-мозговой пункции".

Цель игры – утвердить знания и демонстрировать поведение медицинской сестры, её взаимоотношения с пациентом при подготовке и совершение костно-мозговой пункции. Необходима предварительная подготовка :

- разработка сценария игры;
- распределение роль между студентами, врачом, двумя медицинскими сестрами, санитаром, пациентом;
- подготовка необходимых принадлежностей;
- подготовка кабинета “заботы о больном” и больничной комнаты к нему.

“Артисты” должны владеть (знать) тему теоретически, чтобы сыграть свою роль хорошо. “Публика” т.е. та часть студентов, которые не соблюдают действие, анализируют представленную игру по отношению “сценического” творчества, также и по отношению точности выполненных роль.

Приложение нетрадиционных форм и методов педагогического взаимодействия развивает творческие и профессиональные способности обучаемых и их профессиональную мотивацию.

Вполне естественно то, что не все преподаватели могут постигнуть эту цель, а только те, которые относятся к студентам с искренним пониманием и умеют принимать их как личности и помогают им расти духовно и профессионально в процессе обучения и воспитания на Медицинском колледже.

Литература

1. Митова М., Воденичаров Ц. Педагогические проблемы медицинского образования, 1998.
2. Радославова Е. Использование нетрадиционных методов в педагогической подготовке студентов. - “Педагогика”, 1999. - № 12. - С.57.
3. Рангелова Е. Методика воспитательной деятельности, 1998.

ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

В статтє обосновується необходимость личностно-деятельностного подхода к организации обучения в вузе, раскрывается сущность активных методов обучения и возможность их использования в процессе изучения педагогических дисциплин.

The article reveals the necessity of personality-moving approaches to development of a feature specialist at a higher educational establishment.

Концепція гуманітарної освіти України дозволяє поновити сенс вищої освіти шляхом впровадження сучасних технологій навчання, поставити в центр пріоритетів навчання та виховання студента, його неповторну та унікальну особистість. В світі існує дві технології освіти: науково-технократична та гуманістична. Гуманістична технологія акцентує увагу на постановку та рішення проблем шляхом висунення та перевірки гіпотез, експерименту, моделювання, критичного та творчого мислення, пошуку особистісного сенсу, готує студентів до інноваційної та самостійної діяльності.

Все більшого розповсюдження набуває активно-діяльнісний підхід до визначення форм і методів навчання як важливої складової управління пізнавальною діяльністю студентів (Л.В.Кондрашова). При цьому від викладача вимагається пошук та впровадження таких видів діяльності, які б сприяли досягненню мети в підготовці майбутніх фахівців. Виходячи з основних положень психології про ведучу роль діяльності (Леонтьєв А.), усвідомлена самостійна діяльність, основою якої є власні рішення, впливає на індивідуальний розвиток та особистісне становлення студента. При цьому вплив на розвиток студента залежить від ступеня його творчого стану та внутрішньої позиції.

Використання активних методів навчання в процесі вивчення психолого-педагогічних дисциплін дозволяє здійснити перехід від традиційної форми організації навчання до нових. Активні технології навчання використовуються не тільки для глибокого розуміння та засвоєння, а й для використання отриманої інформації з дисципліни та дозволяють включити її в масштабну систему міжпредметних зв'язків. Весь процес навчання в цьому випадку проходить на позитивному емоційному фоні, що, в свою чергу, забезпечує підвищення ефективності співпраці викладача та студента. При цьому викладач виступає не тільки джерелом інформації, скільки організатором навчального процесу, що направляє його в необхідне русло, сприяє позитивному психологічному клімату.

Сучасні технології навчання базуються на використанні методичної системи, основою якої складають активні методи навчання, що спрямовані на формування особистості, розвиток професійно та соціально значущих якостей студентів, через інтеріоризацію спеціально побудованих умов навчального середовища. Підвищити інтерес та зацікавленість студентів до навчання дозволяє впровадження в навчальний процес методів активного навчання. В їх основі знаходиться принцип безпосередньої участі "об'єкта" педагогічного та виховного впливу в навчальному процесі. Під час його реалізації студент об'єктивно знаходиться в такій ситуації, які вимагають від нього постійного набуття знань, удосконалення засобів розумової діяльності, пошуку шляхів та форм рішення конкретних теоретичних та практичних завдань.

Активні методи навчання – це методичні прийоми та засоби аудиторної та позааудиторної роботи зі студентами, що дозволяють активізувати їх навчально-пізнавальну та громадську діяльність на основі повного використання соціально-психологічного механізму мислення. Вони змінюють логіку навчання, орієнтують на розгляд дійсності в її різноманітті, забезпечують вивчення теорії в єдності з практикою. Позитивний бік активних методів навчання

полягає в тому, що вони мають високу ступінь адаптивності та дозволяють ефективно використовувати їх для ілюстрації основних положень педагогічної науки, психолого-педагогічних проблем, явищ та тенденцій в освіті, що вивчаються під час аудиторної (на лекції, семінарі) та позааудиторної роботи, а також для ефективного контролю знань студентів.

Таким чином, сутність активних методів полягає в тому, щоб придати навчальному процесу творчий, пошуковий характер, забезпечити єдність теоретичної та практичної діяльності об'єкта та суб'єкта навчання.

Активні методи навчання дозволяють оптимально вирішувати такі навчально-методичні завдання: забезпечити включення до активної навчальної роботи студентів з різним рівнем підготовки, встановити контроль за процесом засвоєння навчального матеріалу, сприяти глибокому формуванню у студентів комплексу професійних якостей, розвивати у студентів потребу в самоосвіті та удосконаленні.

Вибір методів та варіантів його використання залежить від мети заняття, його змісту, складу групи та кваліфікації викладача. Тому дуже важливо опанувати ці методи та впроваджувати їх під час занять.

Одним з найбільш ефективних методів навчання є моделювання професійних ситуацій під час вивчення психолого-педагогічних дисциплін. Сутність їх полягає у залучанні студентів в педагогічні ситуації, що моделюють їх майбутню професійну діяльність та формуванні у студентів умінь активізувати увагу слухачів, оцінювати дії учасників семінару, розвивати педагогічні здібності.

Предметом моделювання ситуацій можуть бути: педагогічні явища, педагогічні міркування (обґрунтування оптимальних рішень) тощо. В залежності від мети заняття та методичних підходів до її розробки можна виокремити такі ситуації:

- теоретичні завдання (розробка схеми, програм), що мають за мету активізацію процесу пізнання, закріплення та систематизацію отриманих студентами знань;

- ситуаційні задачі прикладного характеру, що пов'язані з їх вирішенням у повсякденній педагогічній діяльності;
- комплексні завдання з декількох тем або дисциплін;
- проблемні завдання, які не мають рівнозначного вирішення та потребують творчого використання засвоєних принципів та методик.

Незалежно від характеру ситуаційних завдань всі вони повинні відповідати таким вимогам:

1. Наявність ситуації, яка потребує творчого підходу до її розв'язання (тобто вирішення за допомогою декількох підходів).
2. Ситуації повинні бути побудовані таким чином, щоб їх рішення відбивало логіку дій вчителя: аналіз ситуації (оцінка стану, що склався в даний момент), постановку задач, що витікають з даної ситуації, розв'язання проблеми (визначення та відпрацювання різних варіантів, вибір найбільш оптимального), відповідність правильності рішення ефективності діям, що запропоновані.
3. Багатоваріантність рішень, що може закладатися в структурі самої задачі.

Використання ситуацій передбачає аналіз методичного забезпечення семінарських занять, тобто визначення кола питань, що розв'язуються за допомогою ситуацій, розробка переліку ситуаційних завдань з кожного розділу дисципліни та визначенням їх місця та характеру в навчальній дисципліні. Методичне забезпечення професійних ситуацій містить у собі: перелік ситуаційних завдань, інформаційне забезпечення щодо їх вирішення, методичні підходи до їх розв'язання, рекомендації щодо обговорення. Обговорення ситуацій можна організувати різними видами: як індивідуальні, так і групові варіанти відповідей. Аналіз професійних ситуацій виконує функції інструменту в дослідженні та вивченні явищ, процесів, оцінки, вибору форм і методів навчання студентів.

Позитивний бік цього методу полягає в поєднанні простоти організації заняття з ефективністю результатів. В процесі рішення конкретної навчальної ситуації студенти

використовують свій життєвий досвід та засоби, які набули в процесі вивчення дисципліни.

Використання активних методів допускає аналіз різноманітних професійних ситуацій для розв'язання їх студентами. Існують такі типи ситуацій, які мають місце у практиці.

Екстремальна ситуація – призводить до руйнування звичних процесів, відношень, тягне за собою моральні втрати, потребує повернення зусиль, спонукає до перегляду форм та методів роботи, що склалися.

Критична ситуація – не є типовою для особистості або колективу, як правило, несподівано руйнує плани, порушує норми, що встановлені, правила, потребує негайного та радикального втручання.

Стандартна ситуація – типове явище, яке часто повторюється при одних обставинах, має одні джерела, причини та може мати як негативний, так і позитивний характер.

Найбільшу цінність представляють саме стандартні ситуації. Пояснити це можна тим, що вони мають більшу життєву значимість. Періодичне повторювання стандартних ситуацій призводить до виникнення стійкої реакції і таким рішенням, які ліквідують негативні наслідки конфліктної ситуації, але не усувають її причин.

Існує широке коло модифікацій професійних ситуацій, але під час занять частіше використовуються такі: ситуація – ілюстрація, ситуація – вправа, ситуація – оцінка.

Ситуація – ілюстрація. Сутність полягає в демонстрації найбільш можливих засобів рішення проблеми, що запропонована на семінарському або лекційному занятті. На конкретному прикладі з шкільної практики демонструються механізми процесів, вчинків, негативні або позитивні наслідки дій учнів, колективу класу, методів та засобів роботи, значення або роль деяких фактів, умов чи обставин. Використання ситуацій-ілюстрацій найбільш розповсюджений засіб, що дозволяє в більшій мірі

акцентувати увагу аудиторії, ув'язати теоретичний зміст теми або питання з практикою. Ситуації використовуються в наступних випадках:

- а) під час лекцій, коли необхідно на прикладі проілюструвати логіку міркування або дати оцінку певних факторів, тенденцій, процесів;
- б) в ході семінарського заняття для ілюстрації того чи іншого факту, події, явища;
- в) для створення проблемної ситуації в різних формах навчальної діяльності.

За змістом ситуація-ілюстрація повинна бути конкретною, точно відповідати меті й завданням застосування. При цьому слід не допускати перевантаження навчального матеріалу чисельними прикладами, фактами тощо.

Ситуація-ілюстрація активізує пізнавальний та розумовий процес, коли використовується для закріплення та обґрунтування головних моментів викладення матеріалу. Вона повинна носити не стільки інформативний, скільки методичний характер, тобто наочно продемонструвати механізм її оцінки з різних позицій.

Таким чином, застосування ситуацій-ілюстрацій із шкільної практики в навчальному процесі педвузу сприяє формуванню педагогічної спрямованості мислення, вміння сприймати педагогічний процес з позиції вчителя.

Ситуація – вправа характеризується більш високими вимогами до розвитку професійних умінь й навичок. Мета таких ситуацій полягає в опрацюванні та закріпленні навичок педагогічної роботи, методів педагогічного впливу на учнів. Ситуації-вправи вимагають від студентів звернення до довідкової інформації, вироблення плану дій за змістом ситуації. Ситуації – вправи застосовуються, як правило, на семінарських заняттях та повністю відповідають питанням, що розглядаються на занятті. При цьому необхідно враховувати інтелектуальний рівень, пізнавальні здібності студентів. Робота над вправами може мати як груповий, так і індивідуальний характер.

Учбова група розподіляється на 4-5 малих груп, в яких проводиться обговорення щодо виконання завдання, визначаються альтернативні варіанти, приймається рішення і представник від групи доповідає про виконання завдання.

Ситуація – оцінка дозволяє майбутнім педагогам оцінити вже прийняте рішення. Студентам пропонується опис конкретної ситуації. На відміну від інших ситуацій, ситуація – оцінка передбачає відпрацювання у студентів умінь аналізувати, розвивати мислення, вдосконалювати навички самооцінки. Обов'язковим є відкрите обговорення під час якого студенти повинні обґрунтувати мотиви свого вибору.

Використання завдань – ситуацій під час занять допомагає поставити студента в позицію вчителя, що, в свою чергу, прискорює процес “входження” в професію: Сутність кожної з ситуацій полягає у наявності в ній протиріччя, його розвитку та розв'язання.

Таким чином, завдання - ситуації виконують значну роль у формуванні досвіду педагогічної діяльності, накопиченні досвіду проектування, створення та розв'язання ситуацій.

Впровадження завдань – ситуацій в навчальний процес передбачає:

1. Включення студента в систему суб'єкт – суб'єктивних відносин на основі поєднання особливостей власного досвіду та досвіду імітаційного моделювання ситуацій викладача.
2. Засвоєння студентами знань, умінь, навичок, щодо розв'язання завдань-ситуацій.
3. Відпрацювання засобів взаємодії за допомогою вивчення та аналізу психолого-педагогічної літератури.
4. Поширене вивчення інформаційного простору та використання дидактичних матеріалів тощо.

ЗМІСТ

Розділ I. Особистісно-орієнтована освіта: підходи, концепції, технології

Зязюн І. Філософія практико-зорієнтованої методології педагогічної дії	3
Матвієнко О.В. Соціальна консолідація і освіта	12
Кондрашова Л.В. Проблемы высшей школы в аспекте Болонского процесса	16
Ничкало Н. Підготовка педагогів для сучасної професійної школи: полікультурний аспект, нові завдання й напрямки досліджень	26
Кумышева Р.М. Смысловые образования личности	33
Рудь М.В. Сутність і зміст полікультурного громадянського виховання	39
Калініченко Т.Ф. Актуалізація ідей вільного виховання новітніми особистісно орієнтованими педагогічними технологіями	44
Любар О.О. Пізнання законів розвитку освіти та їх закономірностей як головний предмет дослідження педагогіки	49
Сманцер А.П. Педагогические условия творческого саморазвития будущего специалиста в процессе обучения..	53
Пікельна В.С. Розвиток духовної особистості в умовах гуманізації освіти	60
Шиянов Е.Н. Этнические особенности как фактор социализации	65
Захараш Т.Б. Формирование единства индивидуального и коллективного опыта в процессе социализации	71
Шеремет М. Критичне мислення. Діяльнісний підхід.....	76
Пальшкова І.О. Використання практико-орієнтованого підходу у професійному навчанні майбутніх педагогів	81
Щербина С.М. Задачний підхід в педагогічному процесі – основа активізації професійної позиції студентів	88
Ракітянська Л.М. До питання про принципи організації індивідуального навчання в системі підготовки вчителя-музиканта.....	93

Бешеvecь Л.В., Копилова О.М. Особистісно орієнтований підхід у процесі формування професійної відповідальності майбутніх педагогів	99
Хуторской А.В. Образовательные компетенции в дидактике и методиках личностно-ориентированного обучения	104
Звонников В.И. Методологические проблемы управления качеством образования	112
Бондаревская Е.В. Основные положения концепции качества личностно-ориентированного образования	117

Розділ II. Підготовка майбутніх педагогів у системі особистісно-орієнтованого навчання

Білоконна Н.І. Полікультурна професійна компетентність сучасного вчителя	125
Гузинін В.В. Правове виховання майбутніх педагогів	129
Саунова Ю.О. Сучасні підходи до визначення поняття, місту і структури екологічної культури майбутнього вчителя	135
Волкова Н.В. Інформаційна культура як фактор формування педагогічної майстерності	142
Крамаренко Л.И. Интерес к научно-педагогическим знаниям как составляющая профессионального интереса современного учителя	148
Лисевич О.В. Сучасний стан проблеми формування культури спілкування майбутніх педагогів засобами діалогічних навчальних ситуацій	155
Антрощенко Т.О. Підготовка майбутнього вчителя до формування в учнів початкових класів культури міжнародного спілкування	160
Морозов В.В. Зміст сформованості готовності студентів педвузів до діалогічного навчання	166
Савченко Л.А. Профессиональная подготовка будущего учителя с помощью новых педагогических технологий	174
Дудніченко Н.В. Ділова гра як одна з форм методичної роботи з розвитку творчого стилю діяльності педагога	180

Зоренко І.С. Использование занятий-проектов в педагогической высшей школе как способа развития творческих способностей студентов.....	186
Мірошник З.М. Технологія психологічної підготовки вчителя-класовода	195
Пахомова О.В. Засоби формування стійкої мотивації у студентів при вивченні англійської мови	199
Рейзенкінд Т.Й., Девякович Д.А. Електронні пристрої як інструментарій упровадження особистісно орієнтованих ситуацій у професійній підготовці вчителя музики	205
Локарева Ю.В. Особливості професійного становлення майбутніх вчителів предметів художньо-естетичного циклу.....	213
Кривоzub В.Ф. Методична підготовка студентів мистецьких факультетів педагогічних університетів.....	218
Березовський А.П., Сахно Н.Є. Порівняльна характеристика результатів тесту на фізичну підготовленість населення України з бігу на 100 метрів на початку і в кінці навчального року студентів I курсу КЕІ КНЕУ у 1999/2000 та 2002/2003 навчальних роках.....	223
Фоменко Н. Туризм як кроскультурна реальність у сучасному освітньому просторі.....	227
Дронникова Т.А. Новый подход к методике проведения занятий по аэробике со студентами высших учебных заведений.....	232
Ісаєва А.В. Проблеми підвищення рухової активності студентів з відхиленням у стані здоров'я.....	237
Матукова Г.І. Особистісно-орієнтоване навчання як засіб стимулювання фізичної активності студентів ВНЗ.....	242
Марчик В.И. Откуда приходит проблема здоровья.....	247
Шгельмах Г.Б. Менеджмент в системе профессиональной переподготовки педагогических кадров.....	251
Грязнов І.О. Обґрунтування компонентів системи морального виховання майбутніх офіцерів-прикордонників.....	257
Дороніна Т.О. Гендерна освіта у системі гуманітарних дисциплін.....	263

Розділ III. Теорія і практика полікультурної освіти в умовах сучасної школи

Мартьянова Г.М. Питання виконавського аналізу у формуванні творчої особистості на уроках музики в школі.....	273
Кондратенко Р.В. До проблеми формування відповідальної особистості.....	281
Сафонова І.Г. Особливості парадигми формування духовних основ школярів в умовах реформування сучасної загальноосвітньої школи.....	285
Кисільова В.П. Про нові підходи до використання математичних задач як дидактичного засобу навчання, розвитку і виховання молодших школярів.....	291
Удовиченко Л. Потреба впровадження аспектного аналізу образів-персонажів у полікультурній освіті учнів.....	300
Ефремова Н.Ф. Развитие у школьников компетенции средствами тестирования.....	305
Кравцова І.А., Шпачук Л.Р. Проблемна ситуація та умови й способи створення її на уроках мови в 2-3 класах.....	311
Копіца О.І. Діалог на уроці іноземної мови як шлях до реалізації особистісно-розвивального навчання.....	316
Ковшар О.В. Активізація пізнавальної діяльності учнів засобами імітаційно – ігрового навчання.....	321
Чувасова Н.О. Ігрові та творчі завдання як засіб розвитку пізнавальних інтересів учнів при вивченні хімії.....	328
Король А.М. Формування досвіду творчої діяльності учнів засобами творчих завдань.....	332
Друзь З.В., Друзь Б.Г. Нестандартні завдання як засіб активізації учіння молодших школярів.....	339
Зязюн Л. Мистецтво театру в освітньо-виховному процесі школи.....	342
Трофанова М.П. Графічна підготовка молодших школярів на уроках трудового навчання.....	352
Рева Ю.В. Психолого-педагогічне управління створенням у навчальному процесі духовної і психічної культури – основа міцних знань і здоров'я учнів.....	357

Скворцова С.О. Формування у молодших школярів уміння розв'язувати сюжетні математичні задачі.....	367
Лов'янова І.В., Шамне А.В. Психолого-дидактичні особливості тестової перевірки знань учнів в умовах особистісно-орієнтованого навчання.....	374
Серьогіна І.Ю. Характеристика рівнів сформованості самоконтролю учнів.....	379
Теличко Н. Проблеми виявлення обдарованих і талановитих школярів.....	384

Розділ IV. Врахування розвитку особистості у викладанні навчальних дисциплін

Зеленкова Н.И., Григоренко Л.В. Педагогическая поддержка как средство регулирования общеобразовательной среды в практике современной школы.....	391
Долгая Н.В. Проблема використання молодіжної музичної субкультури у духовному вихованні старшокласників.....	397
Клим-Климашевская А. Современная концепция дошкольного воспитания в Польше.....	402
Мацевски Я. Социально – экономические изменения в Польше – вызов системе образования. Избранные аспекты социологии.....	410
Захарук Т. Воспитание и обучение детей с физическими и умственными недостатками в польских детсадах.....	417
Лашко Р.В. Причини мовленнєвих порушень у дітей дошкільного віку і основні напрямки корекційного навчання.....	422
Потапенко О.Б. Проблема морального виховання в етико-гуманістичній концепції Григорія Сковороди.....	426
Гузиніна Т.В. Джерела розвитку поетичного дару Миколи Гумільова.....	430
Алексеева Л.В. М.И.Демков о принципах воспитания.....	435
Лаврешина Г.Ю. Формування в учнів логічної операції порівняння на матеріалі міжпредметних задач.....	441
Педосюк Г.М. Особливості використання навчального діалогу при вивченні іноземної мови.....	447

Желева Е. Учебно-практические занятия – основная форма организации и управления учебным процессом в медицинском колледже.....	455
Биянка Т. Использование нетрадиционных дидактических методов в системе подготовки медицинских специалистов - необходимость и тенденции.....	461
Мойсеєнко Р.М. Використання активних методів навчання у вищій школі.....	466

Наукове видання

**ПЕДАГОГІКА
ВИЩОЇ ТА СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ**

**Збірник наукових праць
Випуск 8**

Російською та українською мовами

Головний редактор:
В.К.Буряк
Відповідальний за випуск:
заступник головного редактора
Л.В.Кондрашова

Підписано до друку 05.09.2004.

Формат 60x84 1/16. Папір офсетний. Гарнітура Times.
Друк офсетний. Ум.- др.арк.- 27,52. Обл.- вид.арк. – 20,40.
Тираж 500 прим.

Криворізький державний педагогічний університет.
50086 Україна, м. Кривий Ріг, пр. Гагаріна, 54.

Друкарня СПД Щербенок С.Г.
50027 Україна, м. Кривий Ріг, вул.Рокосовського, 5.
т.(0564) 922-077.